

**2009. május 4-én benyújtott kereset — Budapesti Erőmű
kontra Bizottság**

(T-182/09. sz. ügy)

(2009/C 180/97)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Budapesti Erőmű (Budapest, Magyar Köztársaság) (képviselők: M. Powell Solicitor, valamint C. Arhold, K. Struckmann és Hegyi A. ügyvédék)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a C 41/05. számú, állami támogatásokkal kapcsolatos ügyben 2008. június 4-én hozott bizottsági határozatot azon részében, amely a felperes által kötött HTM-ekre vonatkozik;
- az Elsőfokú Bíróság ítélje meg a felperes részére a jelen eljárás költségeit;
- az Elsőfokú Bíróság hozza meg azokat az egyéb, illetve további intézkedéseket, amelyeket szükségesnek ítél.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a magyar hatóságok által az egyes villamosenergia-termelők számára a Magyar Villamos Művek Rt. (MVM) mint a magyar állam tulajdonában lévő hálózatüzemeltető és e termelők között a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozása előtt megkötött hosszú távú villamosenergia-vásárlási megállapodások (HTM) formájában nyújtott támogatást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító, 2008. június 4-i C (2008)2223 végleges bizottsági határozat (C 41/2005. [korábbi NN 49/2005.] sz. állami támogatás — Magyarországon meg nem térülő költségek) megsemmisítését kéri. A megtámadott határozat az állítólagos állami támogatás kedvezményezettjeként azonosítja a felperest, valamint kötelezi Magyarországot, hogy a felperessel térítse vissza a támogatást és annak kamatait.

Az első jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy a Bizottság tévesen képviselte azt álláspontot, mely szerint a releváns mérlegelési időszakot Magyarország Európai Unióhoz történő csatlakozásának ideje képezte. A Bizottságnak ehelyett azt kellett volna mérlegelnie, hogy a felperes által kötött HTM-ek a megkötésük időpontjában fennálló ténybeli és jogi körülményeket figyelembe véve tartalmazznak-e bármilyen állami támogatási elemet. A felperes továbbá előadja, hogy a Bizottság megsértette az EK 87. cikk (1) bekezdését és nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy a HTM-ek gazdasági előnyt biztosítanak. Ezenkívül a felperes azt állítja, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a magyar csatlakozási szerződést és a 659/1999 tanácsi rendelet⁽¹⁾ (a továbbiakban: eljárási rendelet) 1. cikke b) pontjának v. alpontját.

A fentiekben kívül a felperes előadja, hogy a Bizottság álláspontjával ellentétben nem következett be a verseny torzulása, a csatlakozási szerződés IV. melléklete pedig nem taxatív sorolja fel azokat a támogatási intézkedéseket, amelyeket létező támogatásnak kell tekinteni, hanem csupán kivételt tartalmaz azon elvhez képest, mely szerint a csatlakozás előtt elfogadott valamennyi támogatási intézkedés *önmagában* létező támogatást képez. A felperes továbbá azt állítja, hogy megsértették az EK 87. cikk (3) bekezdését a kapcsolt energiatermelés tekintetében nyújtott állami támogatásként történő lehetséges mentesítés vonatkozásában, továbbá az EK 86. cikk (2) bekezdését, az EK 88. cikk (1) és (3) bekezdését, valamint az eljárási rendelet 14. cikkét a létező egyedi támogatás visszatérítése vonatkozásában.

A második jogalap keretében a felperes előadja, hogy a Bizottság nem rendelkezett hatáskörrel a szóban forgó HTM-ek vizsgálataira, mivel azokat Magyarország Európai Unióhoz történő csatlakozása előtt kötötték.

A harmadik jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy a Bizottság megsértett olyan lényeges eljárási szabályokat, mint a meghallgatáshoz való jog, valamint az alapos és pártatlan vizsgálat lefolytatásának kötelezettsége. Ezenkívül a felperes előadja, hogy a Bizottság lényeges eljárási szabályokat sértett azáltal, hogy a HTM-eket összevontan elemezte, anélkül, hogy az egyes HTM-ek lényeges rendelkezéseit egyenként értékelte volna. A felperes szerint a Bizottságnak ahhoz, hogy meg tudja állapítani, hogy a HTM-ek állami támogatást tartalmaznak-e, azt kell megvizsgálnia, hogy azok gazdasági előnyt biztosítanak-e a villamosenergia-termelők számára, ennek érdekében pedig az egyes HTM-ek egyenkénti vizsgálata teljes mértékben elengedhetetlen. A felperes továbbá azt állítja, hogy a Bizottság által alkalmazott megközelítés nem volt megfelelő azon kérdés kellően alapos mérlegeléséhez, hogy a jelentős számú egyedi intézkedés állami támogatást képez-e. Ha a HTM-ek létező támogatási programoknak tekinthetők, a Bizottságnak a megfelelő intézkedésekre vonatkozó eljárást kellett volna lefolytatnia az EK 88. cikk (1) bekezdése és az eljárási rendelet 18. cikke alapján.

A negyedik jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat sérti az EK 253. cikk szerinti indokolási kötelezettséget.

Végül, az ötödik jogalap keretében a felperes előadja, hogy a Bizottság visszaélt az állami támogatásokra vonatkozó szabályokból eredő hatáskörével, amennyiben az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárásban olyan kedvezőtlen tartalmú határozatot hozott, amely a HTM-ek megszüntetését írja elő, anélkül, hogy egyáltalán bizonyítaná a belőlük származó gazdasági előnyt.

(¹) Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL 1999., L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.)